

تأثیر تغذیه ازته بر روی تنش آبی و عملکرد گندم زمستانی در مناطق دیم

سنترال گریت پلینز آمریکا

چکیده

آب قابل دسترس موجود در خاک و تغذیه ازته عوامل محدودکننده اصلی عملکرد محصول گندم (۲) زمستانی مناطق دیم سنترال گریت پلینز آمریکا است. هدف این مطالعه میدانی تشخیص چگونگی تأثیر تغذیه ازته بر روی مصرف آب بوسیله نبات و تنش آبی آن و در نتیجه عملکرد محصول گندم زمستانی دیم در این منطقه است. این تحقیق در سال زراعی ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰ در اراضی که دارای خاکهای از نوع: پلاترلوم (مونت موریلونیتیک، مسیک آریدیک پالئوستول، بافت ریز) نزدیک شهر اکرون (۴) انجام شده است. کود ازته از منبع (NH₄NO₃) نترات آمونیم به مقادیر صفر و ۲۸ و ۵۶ و ۸۴ و ۱۱۲ کیلوگرم در هکتار ازته خالص بصورت دست پاش مصرف گردید. درجه حرارت آسمانه شاخ و برگ مزرعه (۵) بوسیله دماسنج مخصوصی که درجه حرارت نور ماوراء قرمز را اندازه گیری مینماید (۶) اندازه گیری گردید که در محاسبه شاخص تنش آبی نبات (۷) مورد استفاده قرار گرفت. مقدار تبخیر تعریق نباتی محاسبه گردید و عمق نفوذ ریشه نباتی از فراتهای هفتگی مقادیر رطوبت خاک بوسیله دستگاه نوترون متر (۸) محاسبه گردید. بطور کلی ارتفاع نبات و بیوماس (۹) بالاتر از سطح زمین و شاخص سطح برگ (۱۰) و طول ریشه نبات و مقدار آب مصرف شده و مقدار عملکرد دانه نبات با افزایش میزان ازته داده شده افزایش پیدا کرد. مقادیر شاخص تنش آبی نبات (CWSI) بعد از نزول باران کاهش یافت و پس از اینکه مقدار آب قابل دسترس محدود گردید شاخص تنش آبی نبات افزایش یافت. تأثیر رفتارها کودی ازته بر روی شاخص تنش آبی نبات (CWSI) با شدت تنش آبی تغییر نمود و در حالتیکه (CWSI < 0.38) بود، افزایش مقدار ازته داده شده باعث افزایش مختصر حجم ریشه های نبات مقدار تنش آبی را کاهش داد. در حالتیکه مقدار (CWSI > 0.38) بود افزایش مقدار ازته مصرف شده باعث افزایش تنش آبی گردید زیرا افزایش تبخیر تعریق نباتی (۱۱) که در نتیجه افزایش شاخص سطح برگ و حجم سبزینه ای بیشتر حاصل شده است، باعث عدم افزایش متناسب حجم ریشه نبات، کاملاً جبران نشده است. متوسط دو ساله عملکرد دانه نبات با افزایش مقادیر ازته داده شده تا حد رفتار (۵۶ کیلوگرم در هکتار ازته) افزایش یافت.

تأثیر مقادیر ازته داده شده بر روی راندمان مصرف آب (۱۲) (WUE) (بصورت معنی داری نسبت به سالهای آزمایش متفاوت بود. افزایش راندمان مصرف آب با افزایش مقادیر ازته داده شده تا (حد مقادیر ۵۶ کیلوگرم و ۸۴ کیلوگرم در هکتار ازته) برترتیب در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰ بود.

عملکرد دانه با مقدار تبخیر تعریق تجمعی (۱۳) دارای همبستگی خطی (۱۴) بود. در صورتیکه محدودیت وجود آب باعث کاهش مقادیر تبخیر تعریق نباتی بمقدار ۶۲٪ مقادیر تبخیر تعریق بالقوه (۱۵) گردد، افزایش مقادیر ازته به عملکرد گندم زمستانه خسارت وارد میسازد. مقدار آب قابل دسترس در خاک و مقدار ازته، عوامل اولیه محدود کننده عملکرد محصول گندم زمستانه در مناطق سنترال گریت پلینز آمریکا میباشند. این دو عامل با یکدیگر همبستگی دارند به نحویکه افزایش مقادیر کود ازته باعث افزایش عمق توسعه ریشه گندم زمستانه میگردد. (۱۹۷۱، Brown)

و افزایش ذخیره رطوبتی قابل استفاده خاک باعث کاهش تنش آبی بالقوه نبات میگردد. به هر حال مقدار رشد سبزینه ای بوته های گیاه (اندامهای هوایی نبات) در اثر افزایش مقادیر کود ازته نیز افزایش یافته و در نتیجه باعث افزایش نیاز تبخیر تعریق نبات میگردد (آقایان Johnson, Ritchie, 1990). بنابراین اگر چنانچه مقادیر کافی ذخائر آبی در خاک در دسترس نباشد ممکنست در رفتارهایی که مقادیر کودی ازته بالا است در مراحل نهائی توسعه رشد نبات باعث تنش آبی بیشتر گردد که در نتیجه باعث کاهش عملکرد و راندمان مصرف آب خواهد شد. (آقای Howell, 1990). از نقطه نظر نیاز آبی نبات، مراحل خوشه دهی و گلدهی و پر شدن دانه بحرانی ترین مراحل رشد گندم زمستانه میباشند. (آقایان Musick, 1943; Singh, 1981; Kanemasu, 1983; Kirkham).

آقایان (Musick, Dusek 1980) دریافته اند که تنش آبی در مراحل رشد سبزینه ای گیاه باعث محدودیت رشد و توسعه برگ و پنجه زنی گندم زمستانه است در حالیکه تنش آبی در مرحله (Jointing) باعث میشود که سرعت دوره خشک شدن گیاه (۱۶)* افزایش یافته و تعداد خوشچه ها (۱۷) را در خوشه گندم کاهش میدهد. بطور کلی مصرف کودهای ازته هیچگونه تأثیری بر مصرف آب بوسیله نبات ندارد اما تأثیر معنی داری بر روی توسعه سطح برگ نبات دارا میباشد (آقای Howell, 1990).

آقای (Hatfield et al, 1988) و همکاران دریافته اند که تبخیر تعریق نباتی بوسیله گندم زمستانه تحت تأثیر مقادیر کود ازته قرار نگرفته است اما عملکرد دانه نبات و اندامهای هوایی (بیوماس بالای سطح خاک) و راندمان مصرف آب با افزایش مقادیر کود ازته افزایش یافتند.

آقای (Onken et al, 1990) دریافته اند که افزایش مقدار ازته باعث افزایش راندمان مصرف آب بر مبنای عملکرد نهائی دانه و مقدار تبخیر تعریق تجمعی در دوره رویش گیاه در سطح معنی داری در گندم زمستانه مناطق سنترال گریت پلینز گردید. آقای (Rhoads

1984) گزارش داد که ، هنگامیکه ازت باعث محدودیت عملکرد گردد راندمان مصرف آب هنگامیکه مقادیر زیاد ازت مصرف گردید به مقدار ۴۱٪ افزایش یافت .

آقای (Blad et al , 1988) با استفاده از درجات حرارت آسمانه شاخ و برگ گندم که بوسیله میزان الحراره ای که میزان دمای نور ماورای قرمز اندازه گیری شده است (۱۸) تأثیر مقادیر ازت را در تنش آبی گندم زمستانه در پنج محل مختلف در منطقه گریت پلینز آمریکای شمالی ارزیابی نمودند . آنها دریافتند که تأثیر مقادیر ازت بر روی درجه حرارت آسمانه گیاهان گندم (Canopy) و تنش آبی در مناطق مختلف در دو سال آزمایش هماهنگ نبوده است . آنها توصیه نمودند که مطالعات بیشتری در این زمینه جهت تفسیر و تعیین تأثیر مصرف کودهای ازته بر روی درجه حرارت کانوپی گیاه انجام شود .

هدف از اجرای این تحقیق تعیین چگونگی تأثیر مقادیر کودی ازته بر روی راندمان مصرف آب و تنش آبی و رشد و نمو و عملکرد گندم زمستانه منطقه دیمزار سنترال گریت پلینز آمریکا است .

مواد و روشها

گندم زمستانه رقم (TAM107) در خاک نوع پلاتنرولوم (۱۹) در ۱۴ سپتامبر ۱۹۸۷ و ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۹ بمقدار ۶۸ کیلوگرم در هکتار در مرکز تحقیقات منطقه سنترال گریت پلینز که دارای مختصات جغرافیایی * مرحله پیری کامل یا senescence مرحله نهائی زندگی گیاه است که از رسیدن کامل شروع شده و به خشک شدن گیاه منتهی میشود .

18 - Infrared Thermometer (IRT) 17 - Spikelets 16 - Rate of senescence
19 - Platner Loam

49) درجه و ۹ دقیقه N شمالی و ۱۰۳ درجه و ۹ دقیقه (w) غربی و ارتفاع ۱۳۸۴ متر از سطح دریا (درفاصله ۴/۶ کیلومتر در شرق شهر آکرون کاشته شد . جهت کاشت ردیفها شمالی جنوبی بود . طرح آزمایش بلوکهای کامل تصادفی (۲۰) در چهار تکرار و پنج تیمار کودی ازته شامل (صفر و ۲۸ و ۵۶ و ۸۴ و ۱۱۲ کیلوگرم ازت خالص در هکتار بصورت دست پاش از منبع نترات آمونیم NH₄ NO₃ بلافاصله قبل از کاشت) مصرف شده است .

ابعاد هر کرت ۱/۹ , ۲/۱۲ متر بود . در نصفه مجاور هر کرت محصولات ذرت دامی (۲۱) و سورگوم دانه ای (۲۱) و سپس یک دوره ۱۱ ماهه آیش شیمیائی بدون خاک ورزی (۲۳) بلافاصله قبل از کاشت گندم بدون خاک ورزی (۲۴) کاشته شد . علفهای هرز بوسیله علفکشهای تماسی در دوره آیش کنترل گردید . در دوره رویش نبات هیچگونه علفکش اضافی مصرف نشده است و کلیه عملکرد و باقیمانده محصول (biomass) روی زمینی در دو نصفه کرت ها برداشت و متوسط گیری گردید .

آب موجود در خاک در وسط هر کرت از تاریخ اوایل آوریل تا برداشت دانه محصول بوسیله دستگاه نوترون پروب (۲۵) در اعماق 0/15 و ۴۶/۰ و ۷۶/۰ و ۳۷/۱ و ۶۸/۱ متر اندازه گیری گردید . این آمار در محاسبه تبخیر تعریقی نباتی به روش بیلان آبی (۲۶) مورد استفاده قرار گرفت . مقدار آب موجود قابل دسترسی در پروفیل خاک با در نظر گرفتن اینکه حجم آب در حد پژمردگی مساوی ۱۰۶/۰ متر مکعب آب در هر متر مکعب خاک باشد محاسبه گردید . روان آب سطحی و نفوذ عمقی در این منطقه دیم زار بدون خاک ورزی ناچیز در نظر گرفته شده است . مقدار عمق توسعه ریشه از روی تغییرات مقدار آب در اعماق خاک به روش آقای بوئر وهمکاران (Bauer et al , 1989) محاسبه گردید . تغییرات مقادیر آب در حداقل ۲ میلیمتر در هر ۳/۰ متر از عمق هر لایه خاک بین تاریخهای قرانتهای متوالی بعنوان آب جذب شده بوسیله ریشه ها در نظر گرفته شده است . دستگاه نوترون پروب بوسیله آمار مقادیر آب تعیین شده به روش گروای متریک (۲۷) که در موقع نصب دستگاه در خاک اندازه گیری شده درجه بندی گردید .

ارتفاع نبات و مرحله رشد آن بصورت هفتگی اندازه گیری و با استفاده از مقیاس فیکس (۲۸) آقای (Large , 1954) تعیین گردید . مقدار کل وزن اندامهای هوئی گیاه (۲۹) در مراحل خوشه و رسیدن کامل نبات اندازه گیری گردید . در سال ۱۹۹۰ اندازه گیری های متناوب از شاخص سطح برگ (L.A.I) با دستگاه پلانٹ کانوپی آنالایزر با مشخصات فنی مذکور (۳۰) که با استفاده از (مدل انتقال تشعشع) برای برآورد و تعیین شاخص پنبه برگ (LAI) از روش قرانتهای منع تابش نور بوسیله کانوپی نبات (۳۱) استفاده شده است . عملکرد دانه بوسیله کمباین برداشت پلانتهای آزمایشی در اوائل ماه ژوئن از دو مساحت ۷/۲۹ متر مربعی از وسط هر کرت برداشت گردید . عملکرد دانه بصورت (adjusted to 120g kg-1) تعدیل گردید . درجه حرارت کانوپی نبات بوسیله میزان الحراره (۳۲) (IRT) با (field of view 30) که تابشهای طول موج نوری بین ۸-۱۴ میکرون را اندازه گیری مینماید (۳۳) تعیین گردید .

مساحت نقاط اندازه گیری شده بستگی به ارتفاع دستگاه ترمومتر (IRT) و ارتفاع کانوپی بین ۶۱/۰ تا ۹۷/۰ متر مربع متغیر بوده است . این اندازه گیریها ۲ یا ۳ بار در هفته بین ساعت های ۰۰/۱۳ تا ۰۰/۱۴ (MDT) نیمروز زمانی که هیچگونه ابری در مقابل خورشید وجود نداشته و کاملاً روشن بوده است انجام گردید .

این آمار بوسیله دستگاه آمار نگار قابل حمل و نقل بنام پلیکورد (۳۴) ثبت گردید. دستگاه ترمومتر (IRT) قبل و بعد از هر اندازه گیری با استفاده از شیئی سیاه (۳۵) درجه بندی میگردید. دستگاه ترمومتر (IRT) بوسیله دست در ارتفاع ۵/۱ متری بالای سطح زمین نگهداشته میشود. در هر کدام از زوایای جنوب شرقی (SE) و جنوب غربی (SW) شش بار قرائت های لحظه ای از هر پلات انجام میگردید تا از عدم وجود زمین خالی از کشت بین کرتها اطمینان حاصل شود. درجه حرارت هوا و کمبود فشار بخار آب در ارتفاع ۵/۱ متری قبل و بعد از هر دوره اندازه گیری بوسیله دستگاه ۳۰ - Above ground Plant canopy29 - Biomass28 - Feeekes Scale 31 - Light interception by the analyzer (LAI - 2000, Li - Cor. inc. Lincoln, NE)33 - Model 112, 32 - Hand held infrared thermometer crop canopy34 - Portable data logger, Agritherm, Everest interscience, Fullerton, CA.35 - Black body Polycorder Model 516 B, Omnidata int. al, Logan, UT reference

رطوبت نگار (۳۶) در یک محوطه باز در مجاورت پلاتهای آزمایشی اندازه گیری گردید. هر دسته ۱۲ تائی اندازه گیریهای درجه حرارت در هر پلات متوسط گیری گردیده و با متوسط درجه حرارت و کمبود فشار بخار آب هوای محیط برای محاسبه شاخص تنش آبی نبات (CWSI) به روش آقایی (Idso et al, 1981) با استفاده از معادلات خط پایه (۳۷) قبل و بعد از مرحله خوشه رفتن گندم زمستانه که بوسیله آقایی (Idso, 1982) داده شده محاسبه شده است. در سال ۱۹۸۸ درجه حرارت خاک در عمق ۵۱ میلیمتری سطح خاک در یک تکرار در تیمارهای کود ازته (صفر و ۵۶ و ۱۱۲ کیلوگرم در هکتار) بوسیله ترموکوپلهای مسی کنستانتان (۳۸) که بطور موازی سیم کشی و متصل شده بودند اندازه گیری گردید. آمار بوسیله دستگاه ثبت آمار باتری دار (۳۹) به فواصل یک دقیقه و در مدت زمان ۳۰ دقیقه ای که در آن درجات حرارت کانوپی نبات اندازه گیری شده است متوسط گیری گردید. در سال ۱۹۹۰ یک روش و سیستم مشابهی برای ثبت درجات حرارت خاک و درجات حرارت هوای محیط در ارتفاع کانوپی نبات در یک تکرار در کلیه رفتارهای پنجگانه کودی ازته مورد استفاده قرار گرفت.

بحث و تجزیه و تحلیل آمار

نزولات جوی در مدت فصل رویشی حدود چهار ماهه نبات در هر دو سال آزمایش طبق جدول ۱ متغیر بوده است.

جدول ۱ - مقدار نزولات جوی در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰ و متوسط ۸۳ ساله

در شهر آکرون بر حسب میلیمتر

36 - Assman - type Psychrometer (Model 5230, Weather measure, 38 - Copper - Constantan37 - Base Line Equationssacramento, CA) 39 - Battery - Powerwd data logge (CR21X, campbellthermo couples scientific, logan, UT)

مجموع نزولات جوی فصلی در سال ۱۹۸۸ مقداری بالاتر از حد متوسط (۸۳ ساله) و در سال ۱۹۹۰ مساوی حد متوسط (۸۳ ساله) منطقه را نشان میدهد. پراکنش مقادیر باران در طول فصل رویش در هر سال متغیر بوده است. مجموع نزولات جوی ماه مارس و آوریل در سال ۱۹۸۸ پائین تر از حد متوسط (۸۳ ساله) و در سال ۱۹۹۰ بالاتر از حد متوسط (۸۳ ساله) بوده است. مقدار نزولات جوی در ماه مه سال ۱۹۸۸ به مقدار ۱۸۳٪ نسبت به حد متوسط (۸۳ ساله) و به مقدار ۱۳۱٪ حد متوسط (۸۳ ساله) در سال ۱۹۹۰ بوده است. مقدار نزولات جوی در ماه ژوئن در هر دو سال پائین تر از حد متوسط (۸۳ ساله) بوده است. این اختلاف مقدار در الگوهای پراکنش باران باعث اختلاف در تقویم (timing) و شدت تنش آبی در دو سال آزمایش گردید (شکل ۱ و ۲). در سال ۱۹۸۸ بعثت نزول باران فراوان قبل از مراحل (Jointing) و خوشه دهی، کاهش فاحشی در شاخص تنش آبی نبات بوجود آمد (شکل ۱). باران کمی که در مرحله خوشه دهی و گلدهی فرود آمد مقدار شاخص تنش آبی نبات را در حد کمتر از ۳/۰ نگه داشت. شاخص تنش آبی نبات بعثت پائین بودن باران در اواخر دوره پر شدن دانه از مقدار ۳/۰ به مقدار ۷/۰ افزایش یافت. در سال ۱۹۹۰ شدیدترین دوره باران بین روزهای ۱۴۵ و ۱۵۲ از سال اتفاق افتاد که باعث تنش آبی کمتری در مراحل بعدی خوشه دهی و در مدت گلدهی نبات گردید. دو طوفان بارانی بین روزهای ۱۵۹ و ۱۶۵ از سال به مقدار کمی تنش آبی را تعدیل نمود اما در دوره بعد از آن بعثت نبودن باران، تنش آبی در طول دوره پر شدن دانه به مقدار قابل ملاحظه ای افزایش یافت. اختلافات آماری معنی داری در سطح ($P < 0.1$) بین مقادیر تنش آبی بعثت رفتارهای کودی ازته به مقدار ۸۵٪ زمانهای اندازه گیری به ترتیب در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰ ایجاد گردید. (جدول شماره ۲).

تأثیر متقابل بین مقادیر ازت داده شده و تنش آبی را در شکل شماره ۳ میتوان دید. در این شکل مقادیر شاخص تنش آبی نبات برای هر رفتار کودی در مقابل متوسط شاخص تنش آبی نبات کلیه رفتارهای کودی ازته ترسیم شده است و خط رگرسیون خطی شکل ۳ نیز با استفاده از نقاط آماری مذکور ترسیم شده است. آمار هر دو سال که در شکل ۳ ترکیب یافته است با در نظر گرفتن شیب های خطوط رگرسیون مربوطه بهر کدام از سالها در هر دو سال یکسان بوده اند. شیب های کلیه خطوط رگرسیون در شکل شماره ۳ به استثنای موارد خطوط مقادیر کودی ازته ۸۴ و ۱۱۲ کیلوگرم در هکتار از لحاظ آماری با یکدیگر اختلاف دارند. کلیه خطوط رگرسیون در نقطه حد متوسطی که در آن $CWSI = 0.38$ است

تقاطع نموده اند. هنگامیکه تنش آبی ملایم بوده است یعنی ($CWSI < 0.38$) افزایش سطوح کودی ازته باعث کاهش تنش آبی گردید. و هنگامیکه تنش آبی در حد متعادل (moderate) و یا شدید (severe) یعنی ($CWSI > 0.38$) بود افزایش سطوح تیمارهای کودی ازته باعث افزایش تنش آبی گردیده است.

مقادیر کود ازته بالاتر، بصورت معنی داری باعث ایجاد نباتات بزرگتر و مقدار (LAI) شاخص سطح برگ بیشتر و اندامهای هوایی ($Biomass$) بزرگتر و در نتیجه باعث افزایش مقدار تبخیر تعریقی نباتی گردید (جدول شماره ۳). عمق توسعه ریشه نباتات با افزایش مقدار کود ازته در سال ۱۹۸۸ افزایش یافت. در سال ۱۹۹۰ نیز مشاهده شد که افزایش مقادیر ازته باعث تمایل ناچیزی به افزایش عمق ریشه نبات گردید. نتایج مشابهی در مورد افزایش جذب آب از طبقات عمیق تر و روفیل خاک بوسیله ریشه های نبات گندم در اثر افزایش مصرف کود ازته بوسیله آقای (Brown 1971) و آقای (Read et al 1982) گزارش شده است. افزایش عمق نفوذ ریشه نبات در اثر افزایش مصرف کود ازته ممکنست به مقدار کمی آب بیشتری جذب نموده و در اختیار نبات قرار داده است اما این افزایش ناچیز آب قابل دسترس فقط باعث جزئی تعدیل در تنش آبی گردیده است. ($Mild\ water\ stress = CWSI < 0.38$). در شرایطی که تنش آبی شدیدتر بوده است ($CWSI > 0.38$) افزایش تبخیر تعریقی نباتی بر اثر بزرگی حجم نباتات در رفتارهای کودی ازته بیشتر نتوانست با افزایش ناچیز حجم ریشه های نباتات، بطور کامل جبران گردد و در نتیجه باعث افزایش تنش آبی شده است.

افزایش رشد اندامهای هوایی نبات ($Biomass$) و شاخص سطح برگ (LAI) در اثر افزایش مصرف کود ازته در سالهای ۱۹۸۸ و ۱۹۹۰ به مقدار قابل ملاحظه ای باعث کاهش مقدار تابش آفتاب (۴۰) بر روی خاک شده همچنانکه در مشاهدات عینی نیز ملاحظه گردیده است. آقای (Margan) با مصرف ۱۰۰ کیلوگرم کود ازته در هکتار مشاهدات مشابهی از افزایش سطح برگ و توسعه رشد اندامهای هوایی نباتات گندم بهاره نمود. این حالت باعث گردید که عمل جلوگیری از تشعشع فعال ورودی جذب کلروفیلی (۴۱) به مقدار ۳۰٪ بیشتر کاهش یابد.

در این تحقیق افزایش درجه جلوگیری از تابش نور آفتاب (۴۲)، باعث کاهش درجه حرارت

گردید. (شکل ۴). این افزایش انرژی حرارتی در رفتارهای کود ازته پائین (کم) بصورت جریانات

41 - Interception of Incoming Photosynthetically 40 - Solar Irradiance

42 - Interception of solar Irradiance active Radiation

کنوکیونی (۴۳) و تشعشعی (۴۴) به کانوپی نباتات منتقل شد اما امکان رد یابی و اندازه گیری آن بوسیله ترمومتر مخصوص (IRT) که (درجات حرارت نور ماوراء قرمز را اندازه گیری مینماید) مقدور نگردید. (شکل شماره ۴). احتمالاً با گرمائی افزایش یافته از سطوح خاک گرمتر در قطعات آزمایشی با کود ازته کم، بر اثر افزایش اختلاط با هوای بالائی کانوپیهای نباتات بعثت تأثیرات بویانس (۴۵) و افزایش اصطکاک از کانوپیهای کم پشت تر (بازتر) (۴۶) بهم خورده است (آقای Hatfield et al 1985). استفاده از خطوط مبنائی بدون تنش آبی (۴۷) برای کانوپیهای کم پشت (۴۸) طبق توصیه آقای (Hatfield et al 1985) به جای خطوط مبنائی بدون تنش آبی برای کانوپیهای کامل (۴۹) که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است ممکنست به مقدار بیشتری باعث افزایش اختلافات شاخص تنش آبی نباتات بعثت اختلاف مقادیر کود ازته رفتارها شده باشد. خطوط مبنائی بدون تنش آبی کانوپیهای کم پشت یا ضعیف گندم تاکنون مشخص و گزارش نشده است. آقای (Jackson et al 1981) نشان داد که مقدار شاخص تنش آبی نبات طبق این رابطه است

: $\{ CWSI - EEP = 1 \}$ که در آن E مساوی است با تبخیر تعریقی حقیقی (۵۰) و EP مساوی است با تبخیر تعریقی پتانسیل (۵۱) یا

بالقوه (میباشد). نتایج این تحقیق نشان میدهد که: هنگامیکه تبخیر تعریقی حقیقی نبات بعثت کمبود مقدار آب قابل استفاده تا حد کمتر از ۶۲٪

مقدار تبخیر تعریقی پتانسیل محدود گردد در این حالت افزایش سطح کود ازته باعث افزایش تنش آبی میگردد. مقدار تجمعی تبخیر تعریقی (

CET) نبات با مصرف مقادیر کود ازته تا حد ۵۶ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۸۸ و تا حد ۲۸ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۹۰ افزایش پیدا

کرده است (جدول شماره ۳). آقایان (Villalobo, Ferere, 1990) نشان دادند که نسبت مقدار (تبخیر خاک)

به (تبخیر تعریقی نباتی) بعثت افزایش شاخص سطح برگ (LAI) بمقدار قابل ملاحظه ای کاهش یافته است. با وجودیکه اندازه گیریهای

تبخیر از خاک در این تحقیق انجام نشده است اما مشاهدات عینی، خشک شدن سطح خاک در قطعات آزمایشی کم کود نسبت به قطعات آزمایشی

کود زیاد سریعتر بوده است. افزایش حقیقی نیاز تبخیر تعریقی نباتی ۴۶ - - 45 - Open

Radiation 43 - Convection 48 - Partial canopies 47 - Non-water-Stressed

Base lines canopies

51 - Potential 50 - Actual Evapo - trans piration 49 - Full

Canopies Evapo-Transpiration

نباتات بزرگتر که بر اثر مصرف مقادیر کود ازته بیشتر در این آزمایش دارای شاخص سطح برگ (LAI) بیشتری شده اند ممکنست بعثت

افزایش تبخیر از سطح خاک قطعات کم کود کم محصول که شاخص سطح برگ پائین تری دارند کمتر ظاهر شده است.

عملکرد دانه نباتات با افزایش مقادیر کودی ازته تا حد ۸۴ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۸۸ و تا حد ۵۶ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۹۰ افزایش

یافت (جدول شماره ۳). تأثیر متقابل سال و مقدار مصرف کود ازته از لحاظ آماری معنی دار نبوده است. در این تحقیق متوسط دو ساله مقادیر

عملکرد دانه با افزایش مقادیر کود از ته تا حد ۵۶ کیلوگرم در هکتار افزایش یافت. این موضوع بعلاوه افزایش شاخص سطح برگ یا (LAI) و رشد اندامهای هوایی نبات (above-ground biomass) و تعداد خوشه در هکتار بعلاوه افزایش مقادیر کود از ته بوده است. کاهش عملکرد در رفتارهای کود از ته بالا بعلاوه کمبود وجود آب برای تأمین نیاز تبخیر تعریقی زیاد نباتات در اثر از دیا شاخص سطح برگ (LAI) میباشد. وزنهای آزمایشی (وزن هزار دانه) بیشتر در قطعاتی که کود از ته کمتر مصرف شده است بعلاوه ترکیبی از تأثیرات تعداد کم خوشه در هکتار و مقدار کمتر تنش آبی در مراحل شیری و خمیری دانه بوده است. راندمان مصرف آب (WUE) در اثر افزایش مقادیر مصرفی کود از ته تا حد ۸۴ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۸۸ و تا حد ۵۶ کیلوگرم در هکتار در سال ۱۹۹۰ افزایش یافت (جدول شماره ۳).

مقدار کل افزایش راندمان مصرف آب در سال ۱۹۹۰ در مقایسه با سال ۱۹۸۸ ممکنست عکس العملی در مقابل زمان بندی طبیعی نزولات جوی (۵۲) باشد. فقط ۸٪ (۱۸ میلیمتر) از مقدار کل باران در دوره رویش در سال ۱۹۸۸ در مراحل بحرانی خوشه دهی و گلدهی محصول فرود آمده است. در سال ۱۹۹۰ مقدار ۳۹٪ (۷۹ میلیمتر) از مقدار کل بارندگی دوره رویش در این مراحل حساس رشد و نمونباتات نازل شده است. (شکلهای ۱ و ۲)

(در شکل ۵) همبستگی بین عملکرد دانه و مقادیر تجمعی تبخیر تعریقی نباتات نشان داده شده است. شیب خطوط رگرسیونی در سال ۱۹۸۸ و سال ۱۹۹۰ با آنچه که بوسیله آقایان (Kresoge 1982, Halvorson) در مورد گندم زمستانی که بمدت ۲۶ سال در مناطق شمالی گریت پلینز کشت و کار و گزارش شده است مشابه میباشد. این رابطه قبلا برای این مناطق از گریت پلینز گزارش نشده بود. نسبت بین مقادیر تجمعی تبخیر تعریقی و عملکرد دانه و راندمان مصرف آب در این تحقیق با

52 - Precipitation Timing

مقادیر گزارش شده بوسیله آقای (Hatfield et al 1988) برای گندم زمستانه کاشته شده در پنج محل یا ناحیه در جلگه های گریت پلینز آمریکای شمالی مطابقت دارد.

خلاصه و نتیجه گیری

افزایش سطوح کود از ته باعث تحریک و افزایش رشد و نمو اندامهای هوایی نباتات یا (above-ground biomass) و توسعه ریشه های نباتات میشود. افزایش رشد و نمو اندامهای هوایی باعث جذب بیشتر تابش نور خورشید بوسیله نباتات و در نتیجه باعث افزایش نیاز تبخیر تعریقی نباتی شده و بدین جهت باعث افزایش جذب آب بوسیله سیستم ریشه های عمیق تر نباتات میگردد. این عمل در صورتیکه آب به اندازه کافی یا نسبتا محدود باشد باعث افزایش بالقوه عملکرد نباتات میگردد. بهرحال در حالتی که تنش های آبی شدیدتری وجود داشته باشد، نباتات بزرگتر و حجیم تری که در مرحله رشد و نمو توسعه سبزینه ای بیشتری یافته اند ممکنست دچار تنشهای آبی بیشتری شده که در نتیجه باعث کاهش محصول بیشتری نسبت به نباتاتی که کود از ته کمتری مصرف کرده اند بشوند.

تشکر و قدردانی

مجریان این تحقیق از همکاریهای ارزشمند آقایان Curtis Reule و Janell Fuller و Arnold در جمع آوری آمار میدانی و تجزیه و تحلیل آنها تشکر و قدردانی مینمایند.

این مقاله پژوهشی تحت عنوان:

Nitrogen Fertility influence on water stress and Yield of winter Wheat
D.C. Nielson, A.D. Halvorson

در مرکز تحقیقات P.O.Box 400, Akron, Co. 80720
USDA - ARS, Central Great Plains Res. Stn.

انجام گردیده و در نشریه آگرونومی ژورنال (1991) 1065 - 1070 : Agron. J. 83

چاپ و منتشر شده است.

ترجمه

محمود وائلی زاده - مهندس کشاورزی
کارشناس تحقیقات آب و خاک و تغذیه نباتات

شهریور ۱۳۷۷

Platner Loam 2 - Triticum aestivum L.1 - USA, Central Great Plains - 3
4 - Akron, CO (fine, montmorillonitic, mesic Aridic Paleustoll)
7 - Crop Water Stress Index 6 - Infrared Thermometer (IRI) 5 - Canopy 10
- Leaf Area Index (LAI) 9 - Biomass 8 - Neutron meter (LAI)
11 - Plant transpirational demand
13 - Cumulative Evapo - Transpiration 12 - Water Use Efficiency (WUE) 15
- Potential Evapotranspiration (PET) 14 - Linear Correlation (CET)
22 - Sorghum 21 - Zea mays L. 20 - Randomized Complete block
24 - No - till wheat planting 23 - No - till chemical fallow bicolor L.
25 - Neutron - probe (model 3321, Troxler Electronic Lab. Research
Triangle 26 - Water balance method (Rosenberg et al, 1983) Parl, NC)
27 - Gravimetric method